

Recensie: Interview Arquettes

foto © Gert-Jan De Baets

Recensie:

Arquettes bestaat uit zanger en oprichter Koen Wijnant, gitarist, Tom Asselman, keyboardspeelster Femke De Beleyr, bassist Pieter-Jan Janssen en drummer Gert Malfliet. De band liet in 2007 voor het eerst van zich horen toen het een eerste EP uitbracht. In 2010 was het tijd voor hun debuutplaat "Wave On" die enkele singles in De Afrekening opleverde. Daarna was het even stil rond Arquettes. Begin 2016 kwam het tweede album "Yiss Yiss" uit dat een andere richting insloeg dan het debuut. Synths werden vervangen door pure indie met strakke gitaren. Floris De Decker van Team William leidde alles in goeie banen als producer.

Musicnews.be had een gesprek met Koen Wijnant.

Het heeft zes jaar geduurd tot de opvolger van het debuut er was. Was het een moeilijke tweede?

Voor ons voelt het niet aan als zes jaar. We namen het op eind 2014. Met de eerste plaat hebben we gespeeld tot in 2012. Vrij snel na die eerste plaat begon ik terug nummers in de groep te gooien. De opnames zelf zijn erg vlot verlopen dus het was geen moeilijke bevalling voor ons. De aanloop naar de pre-productie nam meer tijd in beslag dan gepland. Het is een volledig andere bezetting geworden in vergelijking met de eerste plaat. Sowieso duurt het daarna wel even vooraleer je terug draaiende bent. Op een bepaald moment heeft de bezetting van de eerste plaat afgehaakt omdat ze bepaalde andere prioriteiten hadden. Toen we begonnen met de tweede plaat bleven enkel Floris De Decker (producer), Tom Asselman (gitarist) en ik over. Floris stelde voor om er een bassist bij te nemen. Dat was iemand volledig nieuw maar het bleek wel te werken. Toen de bas en drums werden opgenomen, zat ik in de voorkamer met Floris. Dat was zeer aangenaam omdat ik zo zicht had op welke groove er werd neergezet. Na de opnames is Femke De Beleyr er bijgekomen. Zij is een manusje van alles. Ik had veel backings, percussie en nog allerlei andere dingen opgenomen. Ik zocht iemand om dat live in te vullen en Femke was daarvoor de geknipte persoon.

Het is een volledig andere bezetting. Voelt het nog aan als een Arquettes plaat voor u?

Zelf heb ik de eerste plaat thuis geprogrammeerd. Ik deed 99% van het schrijfproces. Dit wilde ik veranderen met de nieuwe plaat. Ik wilde een live plaat met de band maken. Dat bleek heel moeilijk te zijn omdat ik voordien enkel afgewerkte nummers in de groep gooide. Met verschillende mensen één nummer maken waarin coherentie zit, lukte niet. Het ging alle richtingen uit en de repetities verliepen heel moeizaam. Op dat moment, dat was in 2013, beslisten we om te stoppen met repeteren. Ik begon opnieuw demo's te schrijven en stuurde die door naar Tom, die nu gitaar speelt bij ons. Hij begon dan met eigen partituren toe te voegen aan mijn demo's. Voor het eerst had iemand anders inbreng in mijn nummers. Dat was iets waar ik naar op zoek was.

De plaat voelt nog steeds aan als Arquettes omdat ik zelf alles heb geschreven op een paar stukken na die door Tom zijn gemaakt. Er is altijd één iemand die aan de kar moet trekken. Ik ben er van bewust dat het nodige materiaal altijd van mij zal komen. De groepsleden spelen nooit iets wat ik zou voorstellen maar het eindproduct klinkt meestal wel beter. Ik heb eventjes gepolst om de naam te veranderen maar niemand vond dat een goed idee. Uiteindelijk kan je wel horen dat de nummers door

dezelfde persoon zijn geschreven maar de productie verloopt anders. Het neigt nu meer naar dingen waar ik zelf ook in geïnteresseerd ben. Bij de eerste plaat liet ik me te ver gaan en werd er te veel geprogrammeerd. Ik hield me meer bezig met details dan met de essentie als gitaarband.

Het valt op dat "Yiss Yiss" veel steviger klinkt dan het debuut. De synths zijn wat verdwenen. Is dit een bewuste evolutie geweest?

Onze eerste plaat was doordrongen van synths omdat ik de neiging had om overal riedeltjes boven elkaar op te nemen. Het was heel verleidelijk om dat te programmeren, zonder rekening te houden met hoe we dit live zouden doen. Toen we de eerste plaat live speelden, merkten we dat het onmogelijk was om sommige dingen door iemand te laten brengen. We hebben het opgelost door die eerste plaat te spelen met loops. Het was een vrij logische evolutie op de nieuwe plaat om meer partijen met de gitaar in te spelen. Nu staan er veel minder keyboardpartijen op en degene die er op staan, zijn overblijfsels van vroeger.

Zijn de invloeden anders geweest op deze plaat dan op "Wave On"?

Mijn invloeden zijn al vijftien jaar dezelfde. Ik denk dat ze harder doorsijpelen op deze plaat dan op de eerste. Op "Wave On" wou ik absoluut niet laten merken wat de invloeden waren. Op "Yiss Yiss" heb ik er mij geen moer van aangetrokken. Bands zoals Built To Spill, Sparklehorse, Television en alle andere gitaarbands uit die periode vormen mijn grootste invloed. Ik zou mezelf iets wijsmaken als ik de gitaren naar de achtergrond zou schuiven op deze plaat. Ik neig gewoon graag naar gitaren.

Voor de debuutplaat werkten jullie samen met Stephane Briat (Air & Phoenix). Dit keer hebben jullie het dichterbij gezocht met Floris De Decker (Team William, Zinger). Was dit anders werken?

Op onze eerste plaat waren we heel goed voorbereid als band. Nu repeteren we met nieuwe mensen. We deden een aantal weken pre-productie naar aanloop van de opnames en daar ontstond de band. Tijdens die repetities bleef ik nummers schrijven en gooide die soms in de band. Nummers zoals "Yr Deal" en "Stay Around" zijn gevormd tijdens de pre-productie en dat vind ik naar mijn eigen mening de beste. Gewoon omdat het heel fris klinkt en de nummers op een erg korte periode ontstonden. Bij de eerste plaat was alles maanden op voorhand klaar. Nu is er veel meer op het moment zelf gekomen en dat hoor je ook. Het zit niet volgepropt met partijen. Hierdoor klinkt de plaat ook dynamischer en dat is heel belangrijk. Toen we onze eerste plaat live speelden, was het publiek na vijf nummers murw geslagen. Rustpauzes waren er niet waardoor de mensen niet meer verrast werden. Momenteel zitten er rustige periodes in de set en als je daarna iets uptempo speelt, volgt er sowieso dynamiek. Het publiek reageert daardoor enthousiaster en dat voelt fijn aan.

De aanpak van dit album was Less-is-more. Waarom wilden jullie terug keren naar de basis?

Ik merkte dat we onszelf niet 100% konden geven met geprogrammeerde loops en dergelijke. Bij ons waren dat WAV-bestanden en die werden per show aangepast. Vooraf probeerden we in te schatten hoe een show er aan toe zou gaan. Ik wou daar veel meer controle over hebben. Daarom loopt er nu niets meer mee en spelen we alles live. Hierdoor kunnen we zelf inspelen op het moment en daar draait het om. Sommige outro's spelen we door als we daar zin in hebben en dat is geweldig.

Met de vorige plaat hadden jullie enkele bescheiden radiohits. Voelden jullie een bepaalde druk om nieuwe nummers uit te brengen?

Niet direct omdat ik wist dat zoiets korte momenten zijn. Het ogenblik dat iets op de radio komt dan merk je dat wel. Plots heb je meer bezoekers op je Facebook-pagina of bij concerten. Dat is iets wat gebeurt maar staat los van het geheel. Ik vind het wel belangrijk maar het is niet dat we snel iets radiovriendelijks moesten gaan maken. Ik

denk niet dat wij gemaakt zijn voor het radioklimaat zoals het op dit moment is. Mijn favoriete bands worden nu zelfs nooit gedraaid op de radio. Ik ben er niet vies van en ik vind het heel fijn als we gedraaid worden maar ik ga geen plaat maken voor de radio. Bij de eerste plaat was dat ook niet het geval maar het was toevallig iets wat op dat moment in de smaak viel. Nu staan er veel meer radiovriendelijke nummers op de plaat maar die halen de radio niet omdat het klimaat dit niet toelaat. Toen ik de mix voor het eerst hoorde, was hij veel poppier dan ik zelf dacht. Ik heb daar geen probleem mee want ik ben heel blij met de plaat en de productie. Ik denk dat je heel fout bezig bent als je met zo'n idee in het achterhoofd schrijft.

Zijn de opnames anders verlopen dan met de debuutplaat?

De opnames zijn nu veel meer samen gebeurd. Op de vorige plaat maakten we gebruik van samples om zo drums te vervangen. Met deze plaat zijn de bas en drum live opgenomen. Dat geeft meteen ook een beter live-gevoel op de plaat. De nummers zijn op zich organischer maar ook in opbouw en mixen is het allemaal organisch gegroeid. Je hebt bas en drums die samen harder gaan in refreinen. Toen ik de demo's schreef, wist ik meteen dat het beter ging worden dan de eerste plaat.

"I Need A Rest" is letterlijk een rustpauze op de plaat. Was het de bedoeling om geen tien nummers vol te gaan?

Bij de eerste plaat stoorde mij dat vrij snel als het te veel werd. Het is ook iets wat ik zelf belangrijk vind als ik naar andere platen luister. Twee harde nummers moeten gevolgd worden door een rustpunt, anders gaat het niet. De titel is er gekomen omdat het de eerste twee regels waren van de tekst en het volledig klopte bij de song. Het is niet het enige rustpunt, ook "Cracks", "Cuz" en "Space Age" zijn voor mij rustpunten.

De referentie naar de nineties is duidelijk op deze plaat. Waarom hebben jullie dit nu wel duidelijker laten uitschijnen?

Het is niet dat ik met het idee in mijn hoofd zat om een nineties plaat te maken. We hebben de nummers proberen opnemen zoals we ze het best kunnen voorstellen. De nummers zullen wel overeind blijven akoestisch, in tegenstelling tot op onze eerste plaat waar dat minder mogelijk was. Je merkte bij de pre-productie al meteen dat we heel hard neigen naar de structuren die typerend zijn voor een aantal van mijn favoriete bands. Het is niet dat het iets nieuws is, het zijn structuren waar mensen vandaag nog steeds op terug komen. Dat staat allemaal los van het genre. Het is niet dat we gekozen hebben voor een ninetiesplaat, het was gewoon de beste outfit voor die nummers.

"When It Shows" is duidelijk het stevigste nummer op de plaat. Het gaat over iets waar u niet zo veel om geeft. Past de tekst dan ook perfect bij het recht vooruitgaan van de plaat?

Ik denk dat "When It Shows" een buitenbeentje op de plaat is. Het is het oudste nummer op de plaat. Het dateert van kort na onze eerste plaat. Ik denk dat je er nog een aantal kenmerken in kan terugvinden van onze eerste plaat. Het is niet mijn favoriete nummer maar het is nodig. Vooral omdat het de dynamiek weer in balans brengt. Het staat in extreem contrast met "Cuz", dat erna komt. Dat is het zachtste, meest vredelievend riedeltje dat ik ooit geschreven heb. Je komt uit een orkaan en je wordt bedekt met een zacht dekentje. Je kan niet blijven slaan, je moet af en toe eens zalven. Naar het einde toe is "When It Shows" heel druk met een gitaarsolo. Dat was eigenlijk een grapje van Tom. Hij wilde gewoon een over the top Smashing Pumpkins gitaarsolo maken en kijken hoe mijn reactie was. Ik vond het schitterend en dus heeft het de plaat gehaald. Het was wel de bedoeling dat het er los over zou zijn.

Is er een nummer op de plaat dat de meeste betekenis heeft voor u?

"Stay Around", ik vind dat het een vrij hoopgevende en positieve vibe uitstraalt. Ik heb het wel geschreven met iets dat niet zo hoopgevend is in het achterhoofd. Ik heb

een vriend die zichzelf van kant gemaakt heeft. Hij praatte met de verkeerde mensen waardoor hij tot zoiets in staat was. Hij had omringd moeten zijn door de juiste mensen en dan zou alles goed gekomen zijn. Als hij zich had losgetrokken uit een bepaalde situatie of leefwereld dan zou hij nu niet dood zijn. Daar gaat het nummer eigenlijk over.

Hoe ziet u de toekomst voor de groep? Zal het weer iets meer dan vijf jaar duren vooraleer er een nieuwe plaat komt?

Nee dat zal zeker niet zo lang duren. Ik ben nu alweer aan het schrijven voor een volgende plaat. Bij de aanloop naar een opnameproces is het soms moeilijk in te schatten hoe de dingen zullen lopen. Deze plaat is ruim een jaar voor release opgenomen. Dat had te maken met verschillende factoren. We zijn begonnen met een andere manager en een andere booker. Het is niet dat we brokken hadden gemaakt, ik wilde gewoon los zijn van alles. Het kostte veel tijd om alles weer op de rails te krijgen. Daardoor is het ook zo dat er zoveel tijd tussen deze plaat en ons debuut zat. Het was geen moeilijke bevalling om de plaat op te nemen en te schrijven. Het was een moeilijke bevalling om de productie terug op gang te krijgen. Ik ben er van overtuigd dat we nu vlotter kunnen verder gaan met hetgeen we opgebouwd hebben.

< Niels Bruwier >